

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 10 •June•, 2011 17:41• - •Last Updated• ••Friday•, 10 •June•, 2011 17:48•

(67) - ஐந்தாம் பத்திரிகை

ஒரு நாள் ராஜா வந்திருந்தார் ஹிராகுட்பிலிருந்து. எப்போதாவது வந்து என்னைப் பார்த்து, எப்படி இருக்கிறேன் என்று விசாரித்துவிட்டுப் போவார். இப்படி அவ்வப்போது வரும்போது ஒரு நாள் சொன்னார், நான் ஒருத்தரை அனுப்பவேண்டும். இங்கே ஹிராகுட்பில் வலை கிடைச்சிருக்கிறது. அவரோட அவர் மனவியும் இரண்டு சின்ன குழந்தைகளும். அவருக்கு இப்போதெல்லாம் வீட்டு கிடைக்காது போல இருக்கிறது. கொஞ்ச நாள் ஆகும். நீ இங்கே அவங்களை வச்சுக்கொடுக்க வேண்டும். வீட்டு கிடைக்காத வரையில். அவர் பரே கிருஷ்ணமூர்த்தி. இங்கேயிருந்து ஹிராகுட்புக்கு பஸ்ஸில் போய்ட்டு வரலாம். அங்கே வீட்டு கிடைக்கலாம். இல்லையானால், அவர் இங்கே எந்த பிவிஷனாகாவது மாத்திக்கலாம். என்ன சொல்றே?" என்று கேட்டார். அவர் என்ன கதை கேட்பானே? நான் இங்கே ஊர் பரே திரியாத போது என்னை பஸ்ஸ்டாண்டிலிருந்து வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து ஒரு மாதம் என்னை அவர் வீட்டிலேயே சப்பாடும் போட்டு ஆதரித்தவர். "நீங்க எப்ப வேணும்னாலும் யாரை வேணும்னாலும் அனுப்பலாம் எவ்வளவு நாள் வேணும்னாலும் இருக்கட்டும். என்னைக் கேட்க வேண்டாம். இவருக்கு இடம் கொடுன்னா ஒரு சீட்டு எழுதி அனுப்புகிறவர் கையில் கொடுத்துத் தரலாம்." என்றேன். இல்லடா சாமா உன்னோட இன்னும் நாலு பரே இருக்காளே, என்றார். அது பரவாயில்லை பாத்துக்கலாம் என்றேன். அவருக்கு மனைக்கட்டு இதுக்காக ஹிராகுட்பிலிருந்து வந்த காரியம் நடந்தது. இதுக்காக அவர் இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக் கொள்கிறார் என்றால், நிஜமாகவே சிரமத்திலிருந்து மனிதராகத்தான் வருகிறவர் இருப்பார் என்பது நிச்சயம்.

என்னுடன் இருந்த தவேசகாயத்திடம் பசினேன். அவருக்கு கொஞ்ச துரத்தில், கொஞ்ச துரம் என்றால் சூமார் 100 அடிதள்ளி இன்னொரு பள்ளக்கில் ஒரு வீட்டு கிடைத்திருந்தது. அவர் அதைச் சூமா பட்டியே வைத்திருந்தார். காரணம் எங்களோடேயே இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம். "கவலையே பட வேண்டாம். சாமிநாதன். நான் இன்னும் ரண்டு பரே என்னோடே கட்டிட்டுப் போவேன். நீங்க ஒரு ரூமில் இருந்து கொண்டு பாக் கி வீட்டை அவங்களுக்குக் கொடுத்துடுங்க.

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன -•

••Friday•, 10 •June• 2011 17:41• - ••Last Updated• ••Friday•, 10 •June• 2011 17:48•

காழந் தனக் கூட பியடோட வராங்க” நீங் களும் என ரபிமில்லே பாதி நேரம் கழிக் கலாம் . அதுவும் உங்க இடம் தான் . இந்த இடத் திலே நீங் க் ஒரு கால் வச்சிருக்கணும் . கிறதூக் கூத் தான் ஒரு ரபிமில்லே நீங் க் இருக்கணும் னு சொன்னது . இல்லனே னா நீங் களும் அங்கயே வந்துடலாம் .” என்றார் .

அந்தக் குடும்பமும் வந்தது. இரண்டு குழந்தைகள். அவர் பரே என. கிருஷ்ணமீர்த்தி. திருச்சி பக்கத்தில் ராமசுந்திரபுரம் என்று ஒரு ஊர் இருக்காமே. அந்த ஊர் திரும்பி கிருஷ்ணமீர்த்திக்கு. நான் அடிக் கடி தேவசகாயம் ரமுகுப் போய் விடுவனே. அது எங்களிடையே கஸ்ட் ஹவுஸ் என்ற பெயர் பெற்றது. கிருஷ்ணமீர்த்தியும் சமுகமாகப் பழகுகிறவராக இருந்தார். அவர் மனவியும் குழந்தைகளும். குழந்தைகளும் கொஞ்சம் பழகிய பிறகு மிகவும் பாசத்துடன் என்னிடம் ஓட்டிக்கொண்டன. குழந்தைகளுடன் பொழுது போவது இனிமையாக இருந்தது.

ககோடகை காலம் . காலகை ஏழு மணிக் ககே அலுவலகம் திறந் துவிடும் . பின் மதியம் 1.30 மணி வரகை . அவ் வளவு தான . 10.00 11.00 மணிக் ககெல் லாம் வகெயில் தகிக் க ஆரம் பித் து விடும் . அலுவலகத் தில் கஸ்கஸ் தட் டிகள ஜன் னலிலும் கதவு நிலகைகளிலும் தகொங் கும் . அவ் வப் பகோது அதறக் கு தண்க் ணீ ர் ஊற றி ஈரம் சகொட் டச் சகொட் ட வகைத் திரூப் பார்கள் . ஏஸி என ப்தகெல் லாம் அன் று நாள்கள் ககளை விப் பகாத விஷயங் கள் . எனவகே பிற்பகல் அலுவலக வகேலை முபிந் ததும் , பக் கத் திலயகே இரூக் கும் ககடகைத் தகெரு ஹகோட் டலூக் குப் பகோய் சாப் பிட்டு விட் டு அலுவலகத் திற் ககே திரூம் பி வந் து விடுவதூ மிகச் சிலர் வழக் கம் . அந் த மிகச் சிலரில் நாளும் ஓரூவன் . காலகையில் கஸ்கஸ் தட் டி தண்க் ணீ ர் ஊற றி ஊற றி ஈரமாகவகே இரூக் கும் . திரூம் பி இரண்டு மணிக் கு அலுவலகம் வந் தால் 5.00 மணி வரகை அலுவலக மகேஜகை மகேல் பகடுத் து த் தங் குவகோம் . இல் லகை ஏதாவதூ பபிப் பகோம் . எல் லகோரூம் இப் பபிச் சகெய் யமாட் டார்கள் . ஓவ் வகொரூ சகெ ிஷனிலும் ஓன் று அல் லதூ இரண்டு பகேர்தான இப் பபி இரூப் பார்கள் . இது ஓன் றும் நாள்தவறாத பழக் கம் இல் லகை . சிலசமயங் ககளில் ஏதகோ காரணத் திற் காக வீ ட் பிறக் கும் திரூம் புவதூ உண்டு . வீ ட் பில் உஷ்ணம் வறூத் தகெடுக் கும் . வீ ட் பில் பகடுப் ப்தகென் றால் க் கயிற் றூக் ககட்பிலின் மகேல் ஈரவகே ட்பியபைப் பரப் பி மின் விசிறியின் வகேமாக வகைத் து ககட்பிலின் அபியில் பகடுப் பகனை . இல் லகையகெனில் அறகையில் தண்க் ணீ ரகைக் ககொட் டி ககட்பில் மகேல் பகடுத் துக் ககொள் வகனை . ககட்பில் மகேல் ஈரவகே ட்பியபைப் பரப் பி கீழகே பகடுப் பதூ தான ககொஞ்சம் ச் சட் டகைத் தணிக் கும் . ஆனால வகே ட்பி வகெகு சீக் கிரம் உலர்ந் து விடும் . மறூபபியும் அதகை நனகைத் துக் ககொண்டு வந் து பரப் ப வகனை டியிரூக் கும் . இதில் எதூ தகேவலகை?

குழந்தைகள் என்னிடம் ரொம்ப பாசத்துடன் இருந்ததால், நான் அலுவலகத்திலிருந்து வந்ததும், சட்டையைக் கழற்றி உடம்பை வியர்வை போக, தண்ணீர் விட்டாக் குளிர வித்தாக் கொள்ளக் கபிட விடாது. உடனே என்னிடம் ஓடி வந்து கட்டிக்கொள்ளும். அவற்றை விலக்கிக் கொண்டு குளியலறைக்குப் போவது பெரும் பாடாக இருக்கும். எனக்கும். குழந்தைகளை வலுக்கடாயமாக இழுத்துக் கொண்டு

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Friday•, 10 •June•, 2011 17:41• - •Last Updated• ••Friday•, 10 •June•, 2011 17:48•

விளவை இப்படி இருக்க முன்னால் ... விட்ட விட்டேன். 1952-ம் வருடம். இது 2011-வருடம். டயரி என்ற நினைப்பே எழுந்ததில்லை. எதெது நினைவில் தங்குகிறதோ தங்கட்டும்.

அப்படி நினைவில் தங்கியவை தான் நினைவுகளின் சுவட்டில் என இங்கு பதிவாகின்றன.

(68) – ஐந்தாம் பத்திரிகை

சுமார் ஆறு மாத காலம் இருக்கும். கிருஷ்ணமூர்த்தியின் குடும்பம் என வீட்டில் தங்கியிருந்தது. குழந்தைகள் என்னிடம் மிகுந்த பாசத்துடன் ஓட்டிக்கொண்டிருந்தன. இப்போது அவர்கள் இல்லை. வீடு வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. ஆனால் சுகமோ துக்கமோ இம்மாதிரியான மனச்சலனங்கள் அதிக நாட்கள் நீடிப்பதில்லை. வீடு காலியானதும் நண்பர்கள் மறுபடியும் வந்து குழுவைத் தொடங்கிவிட்டார்கள். தவேசகாயம் கட்ட தனக்கென ஒரு வீடு அரசு கொடுத்திருந்த போதிலும், “இது தாங்க நம்ம வீடு. அது வறும் கஸ்ட் ஹவுஸ் தான். அப்பப்பயார் வேணும்னாலும் அங்கே போய் தங்கிக் கலாம். ஆனால் இதுதான் பழகின இடம் என்றார். கொஞ்ச நாட்களில் அவர் ஊரிலிருந்து வேலு என்ற தன் நண்பரையும் அழைத்திருந்தார். அவரும் எங்களோடு தங்கினார். வேலுவைக் குழு வேலை பாத்துக் கொடுங்கள் உங்க ஆபீஸில் என்று கட்டார் தவேசகாயம். நான் என்ன யாருக்கும் வேலை தபேத்தாரும் நிலையிலா இருந்தேன்?. இப்போது நான் வேறொரு ஆஃப் சூக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தேன். வேறென்றால் எங்கோ திரைத்தில் அல்ல. அதே பெரிய கட்டிடத்தில் ஒரு சப்பிரண்டெண்டிங் எனினி யர் ஆஃப் ஸில். தர்ம ராஜன் என்று பெயர் சப்பிரண்டெண்டிங் எனினியருக்கு. அவருக்கு உதவியாக ஜே ஆர் லாமகெ அவரும் ஒரு எனினியர் தான். தர்ம ராஜன் ஹிராகுட் அணையோடு மின் உற்பத்திக்கும் உற்பத்தியான மின்சக்தியை வெளியே எடுத்துச் செல்ல ட்ரான்ஸ்மிஷன் வேலைகளையும் பொறுப்பாவார். லாமகெ தமிழ் நாட்டின் தன மாவட்டத்தைச்

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Friday•, 10 •June•, 2011 17:41• - •Last Updated•, ••Friday•, 10 •June•, 2011 17:48•

பட டாசார் யா என ன்ரேமும் வதெ திலை படோட டுக் குதப் பிக் கொண் டே இருப் பார் . அதோடும் ஜர் தாவும் (புகையிலை) சரே ந்ததோ என்று சந்தேகம் எங்களுக்கு. வதெ திலைக் குதப் பலோடும் தான் அவர் எங்களோடும் பசுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். தர் மராஜன் அழைத்தால் என்ன செய்வார் என்பது தெரியாது. பார்த்ததில்லை. இத்தோடும் சோடா புட்டி கண்ணாடி வறே. அவருக்கு கொஞ்ச நாளில் கண்பார்வை மங்கிக்கொண்டு வந்தது. "கல்கத்தா போகணும் போய் டாக்டரிடம் காட்டணும்," என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர் ஒரு நாள் திடீர் ரென கல்கத்தா போய்த் திரும்பினார். பல எல்லாம் காவியறிகெட்டு விட்டதென்றும் அதனால் எல்லா பற்களையும் எடுத்து விட்டு புது சடைக் கட்பிக் கொள்ளவேண்டும் என்று டாக்டர் சொன்னதான், புதுசாக பல சடை ஒன்றுடன் அவர் திரும்பிய போது தோற்றம் அளித்தார். எனக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. அவருக்கு அதிகம் போனால் 40 வயது இருக்கும். இப்போது பல சடை. புரலா வாசிகளில் அவரைத் தெரிந்தவர்களுக்கு, திரும்பிப் பட்டாசார்யா இதை எப்பி எடுத்துக் கொண்டிருப்பார் என்ற கவலையில் ஆழ்ந்தனர். பட்டாசார்யாவை இனி ஜர் தாவோடும் வதெ திலை எப்பிப் போடும்வது என்ற பிரசினை முன்னிற்கும் என்று நான் நினைத்தேன். வதெ திலை, பாக் கு, சண்ணாம்பு புகையிலை எல்லாவற்றையும் போட்டு நீட்டிய கால்களுடன் உட்கார்ந்து இடித்துக் கொண்டிருக்கும் கிழவிகளை நிலக்கோட்டையில் பார்த்த காட்சிகள் நினைவுக்கு வந்தது. ஆனால் 1953 லேயே அவை சரித் திரமாகிவிட்ட பழமையைப் பின்னோக்கும் நினைவுகள் தான். இருப்பினும் இது இன்னமும் மோசமான விளைவுகளுக்கு இழுத்துச் சென்றது. ஒரு மாதம் கழிந்தது. பட்டாசார்யாவின் கண்பார்வை இன்னமும் மோசமாகவே மறுபடியும் கல்கத்தா போய் வந்தார். இம்முறை ஒரு சகெண்ட் ஓபீனியன் (இன்னொரு டாக்டரின் ஆலோசனை) பற்றித் திரும்பி வந்த போது அவர் சொன்ன செய்தி அவருக்கு மாத் திரம் அல்ல எங்களுக்கு அதிர்ச்சியாகவும் சிலருக்கு மனவதேனை தருவதாகவும் இருந்தது. இரண்டாம் ஆலோசனை தந்த டாக்டர் சொன்னாராம் "பற்களை எடுத்திருக்க வேண்டாம். அதற்கும் உங்கள் கண்பார்வை மங்கிப் போவதற்கும் சம்பந்தமில்லை" என்று. என்ன சொல்ல! ஊரே பொறாமலைப் படவகையும் அழகு படதைத் பண்ணை துர்காதேவி அவருக்கு மனவையாகக் கொடுத்துக் கட்டாசித்தாள். எல்லோருக்கும் கிடகைக் கட்டிய அருளா அது? ஆனால் அவர் வாழ்க்கையின் நிம்மதியைக் குலகைக்கும் இத்தனை மனவதேனைகளையுமா துர்கையைமன் அந்த அருளோடும் பாலித் திருக்கவேண்டும்?

என் பிரதாபங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். இடையில் பட்டாசார்யாவும் அவர் நினைப்பு வந்ததும் அத்தோடும் அவர் அழகு மனவையும்கூட வந்து குறுக்கிட்டு விட்டார்கள். குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் இன்னும் சொல்லவில்லை. தவேசகாயம் தன் ஊர் நண்பரை புரலாவாக்கு வலே தடேத் தருவதாகச் சொல்லி அழைத்து வந்தார் என்று சொன்னேன். அந்த நண்பர் வலேவும் என் அறையில் தான் வாசம். கலயாணம் ஆகிவிட்டது. குடும்பப் பொறுப்பு அவர் தலமைலே. வலே தடேயாக வேண்டும். பின்னர் புது மனவையை அழைத்து வரவேண்டும். குடும்ப வாழ்க்கைத் தொடங்க வேண்டும். என் புதிய ஆஃப் ஸில் எங்கள் சப்பிரண்டெண்டிங் என்ஜினியருக்கு உதவியாளராக வந்த ஜே ஆர் லாமகெகைப் பற்றிச் சொன்னேன். தில்லி அமைச்சரகத் திலிருந்து ஒரு பழைய கேஸ் ஒன்று ஹிராகுட் அணைநிர்வாகத்துக்கு வந்து அது சூற்றிச் சூற்றி கடைசியில் ஜே ஆர் லாமகெகிடம் வந்து சரே ந்தது. அவர் அந்தப் பெரிய ஃபைல் கத்தையைப் பார்த்தது" இந்தத் தலவதேனை என் கிட்டே தானா வரணும்? என்று அலுத்துக் கொண்டிருந்த போது நான் அவர் முன்னே

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன -•

••Friday•, 10 •June• 2011 17:41• - ••Last Updated• ••Friday•, 10 •June• 2011 17:48•

உட்கார்நதிருந்தனே. “சாமிநாதன், இந்த ஒப்பலைப் பார்த்து என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல். சரி வண்டாம். முழுமையாக ஒரு சம்மரி ஒன்று தயார் செய்து கொடுப்போதும். நான் தர்மராஜனிடம் பசிக் கொள்கிறேன்” என்று சொன்னார். அடுத்த நாள் முழுதும் அந்த ஒப்பலைப் பிடித்து சூரகாமாக எல்லா அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி ஒரு சம்மரி தயார் செய்து கொடுத்தனே. லாமகெக்குக்கு ஓரே சந்தோஷம். “சாமிநாதன், ஒரு பெரிய வலை செய்து என் காரியத்தையெல்லாம் சூலபமாகி விரைக்கிறாய். ஒண்ணு சொல்லட்டுமா? எனக்கு ஒரு ஸ்டெனோ டைபிஸ்ட் வேண்டும். உனக்கு யாரையாவது தெரியுமா? ஒரு நல்ல உபயோகமான ஆளையிடுவது கொடுத்தாய்” என்று அந்த ஸ்டெனோ டைபிஸ்டை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். உன் நேரம் அனாவசியமாக செலவாகாது” என்றார். எனக்கு சந்தோஷமாகவும் பிரமிப்பாகவும் இருந்தது. நான் ஒரு(UDC) மலே நிலைக் கமிஷனார். எனக்கும் என் அதிகாரிகளும் ஓரே ஸ்டெனோ டைபிஸ்டர்? இடையில் இருக்கும் பட்டாசார்யா நான் ஒரு ஸ்டெனோ டைபிஸ்டுக்கு பிக் டிஷன் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் என்ன நினைப்பார் என்று யோசித்தனே.

அன்று மாலையீட்டு திரும்பியதும் தவேசகாயத்திடம் சொன்னனே. வலுவூக்கு வலையை கிடக்கலாம், எங்கள் ஆபீஸிலேயே. அவருக்கு டெஸ்ட் வைப்பார்கள். அதில் தநேினால் நாளையகே அவருக்கு வலையைகான ஆர்டர் கிடத்தது விடும் என்றனே. இரண்டு பரோக்குமே ஏதோ டெர்பி லாட்டரி விழாந்த மாதிரி சந்தோஷம்.

மறு நாள் வலேுவை லாமகெக் கின் மூன் நிறுத்தினேன். அவர ஆச்சரியப்பட்டதுப் போனார். அசகாய சபரனாக இருக்கிறானே, என்ன சொன்னாலும் இவன் செய்துவிடுகிறானே என்று திகைத்தாரோ என்னவோ. வலேு அவருக்கு வதைத் தடுப்பதில் கொஞ்சம் மூன்னே பின்னே இருந்தாலும், லாமகெக்கு ஒரு ஸ்டெனோ டைபிஸ்ட் கிடைக்கப் போவதை நினதத்து, “பரவாயில்லை, போகப் போகக் கத்துக்கொள்வார். புதுசு அப்படித்தான் இருக்கும்” என்று சொல்லி வலேுவைத் தம்மராஜனிடம் சொல்லி வலேகைக்கு அமர்த்தினார். அப்போதெல்லாம் எங்கள் அணைக்கட்டு நிர்வாகத்துக்கு எங்கள் இஷ்டப்படி வலேகைக்கு உரியவர்களதைத் தேர்ந்து அமர்த்தலாம். இப்போது போல U.P.S.C. மூலம் தான் ஆட்கள் எடுக்கவணேடும் என்பது என்பதில்லை.

லாமகெக் வலேலுவிடம், “வலேலு இங்கே அப்படி ஒன்றும் அதிகம் வலேலை இல்லலை. அப்பப்போ சாமிநாதனும் உங்களுக்கு வலேலை கொடுப்பார், சரிதானா?” என்றார். வலேலுவாக்கும் சந்தோஷம் தான்.

அன்றிலிருந்து அந்த அணகைக் கட்டு ஆபீஸிலேயே ஒரு அப்பர் பிவிஷன் களாக்கக் குண்டு ஸ்டெனோ டைபிஸ்ட் கொடுக்கப் பட்டிருப்பது, எங்கள் எலகெட்ரிகல் சர்க்கிள் சிகெஷனில் மாத திரமல்ல, எல்லோரையும் பொறாமடைப் பட வதைத் தது. நான் ஒரு இஞ்ச் அதிகம் வளர்ந்துவிட்டதாக பிரமையில் மிதந்தேன். ஒரு நாள் நான்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் •

••Friday•, 10 •June• 2011 17:41• - •Last Updated• ••Friday•, 10 •June• 2011 17:48•

வலுவாகக் குடிக டேஷன் கொடுத்ததுக் கொண்டிருந்த போது, பட டாசார் யா பார்த்துவிட்டு, "சாமிநாதன் வலையை மூடித் துவிட்டு என் ரீமுகு வா, கொஞ்சம் வலை இருக்கு," என்று சொல்லி போனதைப் பார்த்து எல்லோரும் திக் கித்துப் போனார்கள். அந்த நிமிஷம் நான் இன்னும் ஒரு இஞ்சு வளர்ந்தனே. .

vswaminathan.venkat@gmail.com